

VOAL

(sau RĂSTIGNIRE)

Din nou te chem prin asfințituri vara,
Pe la muzeu pe-alei fără sfârșit
Să ne plimbăm și să ne-ajungă moara
Cu-al roților de veacuri scârțâit...

Bătrâni trudind pământul cu povara
Din neguri de istorie priment
Îți trec prin fața ochilor comoara
Ascunsă-n țarina din infinit...

Și-n vântul ce coboară-n codri seara
O cucuvaie-ncremenit-a-n asfințit
Cântare nesfârșită-n horn și gheara
Rămase-ntoarsă înspre răsărit...

Îar Tu privind în ochii mei ca ceara
Timpul căzut pe-al frunzelor foșnit
Cu-un zâmbet risipit-ai înserarea
De alb voal în mine răstignit...

***